Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite se na:

Crkva cjelovitog evanđelja
Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb
Hrvatska
T 01 4920 726
F 01 4813 871
cce@cce.hr | www.cce.hr

GDJE SU učenici?

Mario Dučić
travanj, 2006.

"Tada im se približi Isus te im reče: 'Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.'" (Mt 28.8)

Zadnje su riječi Isusa Krista: *"Idite i učinite sve narode učenicima mojim..."* Nažalost, današnja crkva u potpunosti je posustala pred tim izazovom i ne čini učenike ili ako ih čini, samo želi imati članove, ali ne i učenike ili pak želi biti dobra prema svima i dalje nastavljati ekumenske susrete umjesto da ima evangelizacijske susrete. Dok se mi u Hrvatskoj natežemo i bavimo crkvenom politikom, stanje se u svijetu i oko nas mijenja, a broj novoobraćenih vjernika ostaje isti ili raste neprimjetno u malim razmjerima.

S druge pak strane, u okviru nemira u Danskoj i na Istoku zbog karikature Muhameda, islam je u porastu. Iako tema ove propovijedi nije islam, želim naglasiti da su oni jedna od najvećih rastućih religija, a po veličini su odmah nakon kršćanstva.

Reza F. Safa, bivši radikalni musliman u svom djelu *Unutar islama*, gdje opisuje islam u pravoj slici, ovako kaže o porastu islama u svijetu: "U zadnjih četrdeset godina, milijuni muslimana imigrirali su na Zapad, u Ameriku, Englesku, Francusku, Nizozemsku i

Dok se mi u Hrvatskoj natežemo i bavimo crkvenom politikom, stanje se u svijetu i oko nas mijenja, a broj novoobraćenih vjernika ostaje isti ili raste neprimjetno u malim razmjerima.

mnoge druge zemlje Zapadne Europe gdje muslimani brojčano nadmašuju ostale religijske grupe. U nekim područjima ima više muslimana nego kršćanskih denominacijskih grupa."

George Ottis u svom djelu *Zadnji divovi* daje nam sljedeću informaciju: u SAD-u trenutno su muslimani brojčano veći od vodeće pentekostalne crkve Assemblies of God i to 3:1. Velika Britanija ima više sljedbenika Alaha nego što metodisti i baptisti imaju zajedno vjernika. U Francuskoj, muslimani su druga najveća religijska grupa i imaju više sljedbenika nego svi protestanti zajedno. Muslimani vjeruju da kada se London obrati na islam, da će lagano moći zaposjesti Europu. Primjerice, godine 1945. postojala je samo jedna džamija u Engleskoj. Do 1950. broj se popeo na dvadeset pet, 1960. na osamdeset, 1976. na dvjesto, a do 1989. broj džamija u Engelskoj popeo se na preko tisuću.

Crkva je danas pokleknula pred bogom humanizma i materijalizma, političkih spletki i ne doseže ljude u Kraljevstvo nebesko.

Tristo zgrada koje se trenutno upotrebljavaju za džamije prvotno su bile crkve. Čak i crkva koja je poslala Williama Careyja u Indiju sada je pretvorena u džamiju.

Prema ABC reporteru, Peteru Jenningsu, više od pet tisuća džamija izgrađeno je u bivšim republikama Sovjetskog Saveza i to unutar prve dvije godine nakon sloma Sovjetskog Saveza. U Istočnoj i Zapadnoj Africi toliko je uzdignuto džamija da je teško znati prave brojeve. U Keniji je primjerice cilj izgraditi jednu džamiju na svakih deset kilometara bez obzira žive li na tim mjestima muslimani.

Zemlje kao što su Iran, Saudijska Arabija, Libija i Turska daju milijune dolara u južne republike bivšega Sovjetskog Saveza i u afričke zemlje kako bi proširili islam. Ili silom mača ili bogatstvom ulja, muslimani svake godine za svoju vjeru pridobivaju pedeset milijuna ljudi. Nakon kršćanstva islam je najveća rastuća religija.

Što se to dogodilo s današnjom zapadnom crkvom koja više nije u stanju ni graditi zgrade, a kamoli privući vjernike? Izgleda kao da smo zanemarili posljednje Isusove riječi i

utonuli u svoj vlastiti život ispunjen svjetovnim tjeskobama i željama ili smo pak zaboravili koja je naša prvotna zadaća da idemo i od cijelog svijeta učinimo učenike.

Crkva je danas pokleknula pred bogom humanizma i materijalizma, političkih spletki i ne doseže ljude u Kraljevstvo nebesko. Ljudi ne žele davati u crkve i podržavati misionare (ako ih uopće danas i ima). Zanimljiv je podatak da je 1920. od svakog dolara jedna desetina išla u misiju, a danas idu samo dva centa.

Kakva je situacija u Hrvatskoj? Zgrade se baš i ne grade jer nemamo novaca, a misionara je možda nekolicina. U prosjeku od nekih četiri i pol milijuna stanovnika samo je oko pet tisuća vjernika. Iako je i to teško za vjerovati jer kada ih želite okupiti na jedno mjesto, jedva ih možete navući na oko tisuću. Još ako razdvojimo vjernike od istinskih učenika, onda je ta brojka vjerojatno vrlo obeshrabrujuća.

- **1. CRKVA TREBA RAĐATI NOVE LJUDE.**

Kada govorim o rađanju, pri tome ne mislim da bismo svi trebali imati što više djece, što u stvari i nije loše jer i na taj način činimo učenike (muslimani imaju dobru strategiju), već govorim o tome da se trebamo reproducirati duhovno.

Crkvo, ako mi ne rađamo nove ljude u Kraljevstvo, onda se možemo s pravom pitati što mi to činimo? Na što trošimo naše vijeme i financije? Ako ne rodimo nove ljude u Kraljevstvo, ovaj naš pokret može umrijeti; ako ne rađamo ljude u Kraljevstvo, koga ćemo podučavati za koju godinu – iste ljude? Ako ne rađamo ljude u Kraljevstvo, kako ćemo imati više novaca s kojim možemo dalje i širiti Božje Kraljevstvo, kako ćemo poslati misionare, kako ćemo izgraditi zgrade?

Kada smo zadnji put, da možemo iskreno sa sigurnošću reći, bili "posrednici", tj. pomogli da osoba dođe do Krista? Prema zadnjim anketama George Barna kršćanske grupe koja se bavi istraživanjima 49 posto nanovorođenih kršćana je 2004. godine podijelilo svoju vjeru s nekršćanima. Što je s ostalih 51 posto?

Dolaze vremena kada ćemo htjeti reći, ali ćemo morati platiti krvlju.

Neke pak statistike govore da od deset kršćana samo jedna osoba sebe duhovno reproducira, odnosno "privede" u život još jednu osobu. Što bi se samo dogodilo kada bi se situacija okrenula i kada bi devet od deset kršćana privelo nove duše? U Hrvatskoj bismo imali probuđenje.

Winkie Pratney jednom je ovako rekao: "Mi se podučavamo kako zauzeti i vladati svijetom." Ali prema Rezi Safinom djelu *Unutar islama* izgleda da je islam to shvatio ozbiljnije nego mi.

Naš prvotni zadatak nakon spasenja nije samo da se oženimo, odnosno udamo, već da osim što trebamo spoznati Gospodina, privedemo mnoge ljude ka Gospodinu Isusu Kristu.

Na kraju krajeva, zato nam je Isus rekao da se obučemo u "silu odozgo". Ne da silimo jedan drugoga raznim kršćanskim klišejima i jeftinim teologijama ili tjeramo jedni iz drugih zle duhove debljine i lijenosti, već da postanemo svjedoci u "Jeruzalemu, Judeji i Samariji – sve do kraja zemlje". Drugim riječima, Bog nas je spasio kako bi spasio Hrvatsku! Regrutirao nas je u svoju školu učeništva.

Nažalost, mnogi bi samo htjeli vjerovati, ali ne i postati učenicima. Takvi bivaju fascinirani seminarima i raznim kršćanskim događanjima, ali ne mare za izgubljene i ne "rađaju" ljude u Božje Kraljevstvo. Crkva je postala lijena, nezainteresirana za promjenu pojedinca i društva. U našem dnevnom i životnom rasporedu nedostaje planirano vrijeme za svjedočenje našim bližnjima. Nekako bivamo zauzeti raznim crkvenim aktivnostima koje same po sebi ne rađaju ljude u Kraljevstvo. Ustvari, pretjerano ne marimo za izgubljene, a ako nešto podijelimo s nekim, podijelimo radi toga da učinimo neku evangelizacijsku kvotu ili umirimo svoju savjest.

Crkvo, trebamo iskoristiti priliku "kada je zgodno i nezgodno". Dolaze vremena kada ćemo htjeti reći, ali ćemo morati platiti krvlju. Koliko se samo na Istoku diglo buke i zapalilo vatre radi jedne karikature Muhameda? Gdje su sad kršćani, svećenici, teolozi i pastiri? Nitko ne komentira i svi šute jer se boje za svoje

✶ Velika je razlika između vjernika i učenika.

živote. Vjerojatno je maksimum koji će se postići taj da ćemo s muslimanima ići na ekumensku međureligijsku molitvu mira. Islam je ozbiljno shvatio svoju vjeru, a što je s crkvom? Drhtimo od javnosti, a u crkvi skačemo od hrabrosti. Bojimo se radikalnoga. Dok je islam radikalan u ono što vjeruje, crkva je postala radikalno uključena u svjetske brige i prepustila se ovozemaljskim užitcima.

Ako želimo činiti učenike u Hrvatskoj i u svijetu, moramo platiti visoku cijenu!

- **2. AKO ŽELIMO RAĐATI VJERNIKE U KRALJEVSTVO, MORAMO PROMIJENITI MENTALITET VJERNIKA U UČENIKA.**

Isus je u Mateju 10,37 rekao*: "Tko više ljubi oca ili majku nego mene, nije me dostojan. Tko više ljubi sina ili kćer nego mene, nije me dostojan... Tko sačuva svoj život, izgubit će ga, a tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga."*

Isus nije rekao da trebamo proći učenje *Upoznaj obitelj* i postati lojani i dobri vjernici, nego je rekao da trebamo predati sav svoj život, sva svoja prava kako bismo postali njegovi učenici.

Vidite, velika je razlika između vjernika i učenika. Vjernici vjeruju u Boga i slažu se s onim što se o njemu govori ili podučava, ali nisu aktivni u vršenju onoga što čuju. Nisu u potpunosti umrli sebi i koriste Isusa i kršćanstvo za svoju vlastitu dobit ili užitak. Crkve su nam pune vjerika jer ih često ne pozivamo na pokajanje, tj. na potpuno mijenjanje života. Danas imate vjernike koji sjede mjesecima u crkvi nakon "obraćenja" i još postupno otpuštaju svoje grijehe ili stare načine života ili pak samo dodaju Isusa kao onoga koji će im trenutno dati uspjeh.

Charles Finney, kada je pozivao ljude na pokajanje, običavao je reći: "Kada dolazite naprijed na molitvu, dolazite predati sva svoja prava i umrijeti."

Danas se ljudi uvrijede ako ih zatražite da nešto učine, ostave grijeh ili promijene razmišljanje. Kada se moja generacija obraćala Gospodinu, obraćala se u potpunosti. Ljudi su odmah ostavljali grešna stanja i prihvaćali novo. Bili smo poslušni pastoru i cijenili ljude koji su duže godina s Isusom, a ova današnja tijelom je prisutna, ali duhom i dušom odsutna. Često žele trenutno olakšanje i emotivno iscjeljenje bez da se predaju u potpunosti njegovim putevima i principima.

Sigurno je jedno – današnji kršćani dalje su od predanja svome Bogu nego vjernici drugih religija. Primjerice, riječ islam znači "podložiti se Alahu" i prema njihovu vjerovanju, pravi musliman je onaj koji se podlaže islamu, bogu koji je apsolutan u svemu. Postati musliman znači postati Alahov rob ili Abd-Allah.

Isus Krist ništa manje nije tražio od nas, doduše, dao nam je slobodnu volju, ali je isto tako tražio od nas da vršimo njegovu, a ne svoju volju: *"Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca."* (Mt 7,21). Crkvo, možemo vršiti njegovu ili svoju volju. Ne postoji zlatna sredina kojom mnogi žele ići.

Ova zemlja očajnički traži ljude vjere, pune duha i hrabrosti koji će po cijenu svoga vlastitog života propovijedati i smjelo činiti učenike. Bolje je imati dvanaest takvih radnika nego stotine mlitavih vjernika koji vjeruju u Boga, ali vrše svoju volju.

Ova zemlja očajnički traži ljude vjere, pune duha i hrabrosti koji će po cijenu svoga vlastitog života propovijedati i smjelo činiti učenike.

Potrebni su nam "fundamentalni protestanti" u pravom smislu riječi. To su oni koji čvrsto drže do Riječi i koji hrabro "preziru svoje živote sve do smrti" (Otk 11,12). Žalosno je to da postoji i ona druga strana koja više nije "fundamentalna", već vjeruje i radi onako kako je pomoditet u religijskim i svjetskim krugovima.

Postati pravi učenik znači i biti discipliniran u svakom području života. Disciplina znači ustati rano jutro i moliti, čitati Bibliju, imati plan svjedočenja i rada. Nećemo nikoga roditi u Kraljevstvo ako se dižemo u deset, pokrenemo u dva poslijepodne, a zaspemo pred televizijom u ponoć, dok u crkvi proklamiramo i glasno vičemo kako je Isus naš Gospodin. Ako želimo biti pravi učenici, moramo "uzeti svoj križ i sljediti njega" (Mt 10,38).

3. RAĐANJE LJUDI ZA KRALJEVSTVO SPAŠAVA NAS OD BOŽJEG SUDA.

U Ezekielu 3,16-18 čitamo o upozorenju koje je Bog dao Ezekielu kao stražaru nad Izraelom: *"...Sine*

čovječji, postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime. Kad bezbožniku reknem: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne opomeneš i ne odvratiš od zla puta njegova kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu."

Isus Krist rekao je da smo mi "sol i svjetlo zemlje". Mi smo, kako apostol Pavao kaže, *"ugodan Kristov miris među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju; jednima miris što od smrti vodi u smrt, a drugima miris što od života vodi u život. A tko je za ovo sve sposoban?"* (2 Kor 2,15-16).

Bog nas nije spasio samo kako bismo ispunili svoj životni plan, već kako bismo postali ribarima ljudi i priveli mnoge ka Kristovoj spoznaji. Tu se razlikuju vjernici od učenika. Učenici su oni koji su ozbiljno shvatili Isusove riječi da "sve narode čine učenicima" znajući da je njegovo vrijeme blizu dok vjernici kao one lude djevice spavaju ne iščekujući svog Zaručnika.

U ovim posljednjim vremenima vas i mene Bog stavlja kao duhovne stražare i traži od nas da smjelo navjestimo njegovo evanđelje i njegov skori dolazak. Zato propovijedamo i zaklinjemo ljude da "se pomire s Gospodinom" znajući da će on morati suditi svima onima koji se nisu htjeli pokoriti istini evanđelja.

Naš Bog je strašan Bog. Knjiga Otkrivenja nam otkriva kakav će biti strašan njegov dolazak. U posljednjim danima i u događajima koji će sljediti nakon njegova dolaska Ivan je u objavi koju je dobio od Gospodina rekao da će *"u one će dane ljudi tražiti smrt, a neće je naći; željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih"* (Otk 9,6).

Ljudi koji neće pripadati njemu morat će *"piti vino Božje srdžbe koji stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva. Bit će mučeni ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom..."* (Otk 14,10).

Iako je Bog ljubav, on je pravedan Bog. Znajući to i da je njegov dolazak blizu, moramo postati ozbiljni i početi činiti učenike u Hrvatskoj.

Mi smo odgovorni za ljude oko nas kao Ezekiel koji je duhovno stražario nad Izrelcima. Danas mi stražarimo nad našim prijateljima, poznanicima, kolegama s posla, fakulteta i bližnjima te kao takvi moramo im navijestiti evanđelje.

Ne smijemo zašutjeti ili plašiti ljudskim prijetnjama, nego trebamo u sili Duha Svetoga govoriti Radosnu vijest u ovoj zemlji kao što je činio i prorok Izaija kada mu je Bog rekao: *"Na zidine tvoje, Jeruzaleme, stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti."* (Iz 62,6).

Ako ne upozorimo ljude o nadolazećem sudu, morat ćemo za njih Bogu položiti račun: Bog će tražiti njihovu krv iz naše ruke.

To je još jedan od razloga zašto vjernici neće ući u Kraljevstvo, već samo učenici koji su vršili njegovu volju. Vjera je za vjernike bila samo osobna stvar ili osobna dobit. Nisu marili za proklamiranje Radosne vijesti, dok je za učenike ona bila javna i nisu od nje tražili osobnu dobit već spasenje bezbožnika:

"A kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život." (Ez 3,19).

Gdje su učenici? Gdje je njegova Crkva? Gdje su oni, kako kaže apostol Pavao, koji *"prožeti, strahom Gospodnjim, nastoje uvjeravati ljude"* (2 Kor 5,11)?

Crkvo, Bog želi u ovom gradu i u ovoj zemlji imati svoje stražare koji će učiniti mnoštvo učenika. Odlučimo se postati pravi učenici i platiti cijenu do kraja! Samo tako i jedino tako će Isus *"biti s nama u sve vrijeme do svršetka svijeta"* (Mt 28.20) i izbjeći ćemo Božji sud.

*** U ovim posljednjim vremenima vas i mene Bog stavlja kao duhovne stražare i traži od nas da smjelo navjestimo njegovo evanđelje i njegov skori dolazak.**

Copyright©2006. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".